

Naročnina za Ljubljansko pokrajinou: letno 100 lir (za moženstvo 110 lir), za 1/4 leta 50 lir, za 1/2 leta 25 lir, mesečno 8 lir. Tedenška izdaja letno 50 lir. Plača in toži se v Ljubljani.

TRGOVSKI LIST

Časopis za trgovino, industrijo, obrt in denarništvo

Izhaja vsak torek
in petek

Liubljana, torek 1. februaria 1944

Preis - Cena L 0'80

Nedostatki pri nabavi blaga

Po pooblastilu predagenta in šefa pokrajinske uprave je poslal načelnik VIII. oddelka Združenju trgovcev v Ljubljani glede nabave blaga izven Ljubljanske pokrajine in glede njegove cene naslednje opozorilo:

Iz predloženih prošenj za odobritev cen je razvidno, da trgovci iz Ljubljanske pokrajine kupujejo blago v Italiji na način, ki je v nasprotju z veljavnimi protidraginjskimi predpisi. Tako nabavljajo blago nekateri veletrgovci po raznih trgovinah v Trstu, Milanu itd. celo pri detajlistih ter po nelegalnih cenah. Pošiljke zavarujejo tako, da znašajo premije 15–25 % nabavne cene.

Na tako ustvarjene nabavne cene zahtevajo odobritev pribitkov, ki so predvideni za normalne in legalne cene. Združenje se vabi, da opozori svoje člane na naslednje:

Prodajne cene oz. pribitki, ki so določeni kot bruto-zasluzek prodajalcem, se bodo v bodoče odobravali samo po naslednjih pogojih:

1. Veletrgovce sme blago nabaviti načelno samo pri producentu, trgovcem detajlist pa samo pri veletrgovcu ali producentu. Nakupi med veletrgovcem in veletrgovcem oz. med detajlistom in detajlistom se smatrajo kot nelegalna in nepotrebna vmesna trgovina. V izjemnih primerih se bo priznavala drugemu trgovcu samo polovica pribitka, ki je predvidena za dotično vrsto blaga.

2. V vseh primerih se bodo priznavale samo legalne nabavne cene. Končno je opozoriti članstvo, da je pod izrazom »uvoznik« razumeti vse osebe, ki kupujejo blago izven mej Ljubljanske pokrajine in ga potem uvozijo v pokrajino.

Poziv trgovcem za oddajo naročilnic

Potrošniki mesta Ljubljane so pozvani, da takoj po prejemu živilskih nakaznic oddajo trgovcu, pri katerem so prijavljeni, vse naročilnice, urejene po gospodinjstvih.

Vsek trgovec naj sprejme te naročilnice, jih spne po gospodinjstvih in napiše na zunanj stranime in naslov glavarja družine. Te svežnje naj uredi po abecednem redu tako, kot je sestavljen v decembri predložen seznam potrošnikov. Novi priglašenci, ki jih je vpisal »Prevod«, naj se priključijo na koncu. Tako urejene naročilnice je oddati najkasneje do 10. II. 1944 v papirnatim vrečicam, na kateri je napisano število posameznih naročilnic, ki so v vrečici. Opozarjajo se trgovci, da sami v nobenem primeru niso upravili sprememati novih priglašencev, tudi ne bolniških, in jim za te »Prevod« ne bo nakazoval živil.

Trgovec, ki misli, da je sedanje stanje potrošnikov različno od onega, ki ga je predložil v začetku decembra, naj sestavi nov abecedni seznam po obrazcu kot ga je bilo predložiti v decembri p. l.

Bolniške dodatke je navesti v vrstah blaga in v gramih. Ta novi seznam je prav tako predložiti do 10. II. »Prevodu«, Novi trg št. 4-II., soba 14, pretehtano stanje zaloge soli in prešteo število škatel vžigalic po stanju 1. februar 1944, t. j. zaloge, preostale iz januarja 1944 za delitev v februarju 1944. Za napačne navedbe kazeni.

Gospodarski napredok Slovaške

Pred kratkim je praznovala Slovaška petletnico svoje samostnosti. Pomembnemu jubileju je evropski tisk, zlasti nentški, posvetil mnogo pozornosti. Za nas so posebno zanimiva izvajanja listov o gospodarskem napredku Slovaške v prvih petih letih njene obstoja. Ti uspehi zaslužijo tem večje priznanje, ker so bili doseženi v težkem vojnem času. Tako piše v uvodniku »Südost-Echo« med drugim naslednje:

Pri pregledu uspešnosti slovaške gospodarske politike, ki je bila v vojnem času naravno obremenjena z največjimi težavami, moramo priznati, da gre smotrosti slovaškega gospodarskega vodstva največje priznanje. Šedolge mesece po izbruhu vojne je bila Slovaška edina država srednje Evrope, ki si je mogla ohramiti v prehrani skoraj popolno gospodarsko svobodo. Kasneje se je naravno moralo uveljaviti državno vodenje gospodarstva, da se je mogla dejela prilagoditi pritisku vojne. V začetku samostojnega slovaškega življenja je bila slovaška zunanja trgovina izredno živahnja. Zlasti so se izvažali pšenica, ječmen, pšenična moka, zgodnji krompir, živila in meso, slama in seno, dočim so se uvažali rž, koruza, svinjsko meso, maščobe, olja in industrijske surovine. Kasneje so bile uvozne možnosti vedno manjše, a tudi izvozne. Kljub temu pa se more označiti položaj Slovaške glede prehrane kot primeroma zadovoljiv, ker ima poleg strogo racionalnih živil kakor meso, mast in sladkor še mnogo drugih živil, ki omogočajo polnovredno nadomestilo.

Največja pozornost se naravn posveča proizvodnji kruha, živil z beljakovino in maščobami. Ceprav ima Slovaška pretežno agrarni značaj – 56.8 odstotka prebivalstva pripada kmetijskemu in gozdnomu gospodarstvu, 19 odstotkov ruderstvu in industriji, 5.4% trgovini in denarništvu itd. — se vendar Slovaška ne more primerjati z agrarnimi državami Jugovzhoda ali Vzhoda. Slovaška je primeroma revna kmetijska država, ki nima bogatih rezerv živil ko druge južnovzhodne evropske države. Po ugotovitvah strokovnjakov pride na Slovaškem na sto hektarov obdelane zemlje 223.1 prebivalca, na Madžarskem 162.2, v Romuniji 144.5, v Bolgarski 154 in v bivši Jugoslaviji 183. Zato se v zadnjem času izdali obsežni ukrepi za povečanje intenzivnosti slovaškega kmetijstva. Površina z žiti posejane zemlje se je znatno povečala, a tudi povprečni donosi so se zvišali. Boljše obdelovanje zemlje se vidi tudi iz tega, da se je povpraševanje po umetnih gnojilih v letu 1940. povečalo za tri-

kratno. Veliko število kmetijskih strojev je prišlo iz Nemčije in njih nabavo je podpirala država. Živinoreja se zboljuje z načrtnimi nakupi plemenske živilne ter se na ta način povečali letni presežki živilne. V normalnih razmerah more Slovaška izvoziti letno okoli 50.000 goved, 7000 konj, veliko perutnine, znatne količine ovčje volne itd. V letu 1940. je Slovaška dobavila Nemčiji in Italiji 49.155 glav goveje živilne in 7319 telet. Oskrba Slovaške armade na vzhodni fronti in prehrana prebivalstva doma postavlja slovaško vlado pred velike naloge, katerim pa je bila dosedaj še v vsakem pogledu kos. Pri tem daje nemški vzgled slovaškemu kmetijstvu vedno nove podnete za napredek.

Stopnjevanje gospodarske aktivnosti zaradi vojne je pospešil tudi razvoj slovaške industrije. Tako more Slovaška narodna banka v svojih poročilih vedno znova podajati ugodno sliko o razvoju slovaške industrije, ker so bila prizadevanja v času slovaške samostnosti za povečanje proizvodnje izredno uspešna. Slovaška industrija je prispevala svoj delež za povečanje evropskega vojnega potenciala. Zvišanje živiljenjske ravni prebivalstva dokazujo pove-

čani finančni dohodki države ter obseg izvršenih javnih del. Samonovih železniških zgradb je bilo izvršenih do srede 1943 v vrednosti 1.42 milijarde Ks. Ta dela so tudi indirekten dokaz za povečano industrijsko proizvodnjo. Direkten dokaz pa daje razvoj proizvodnje indeksa, ki se je glede industrijske proizvodnje dvigal takole: I. 1939. 100, I. 1940. 106, I. 1941. 113 in I. 1942. 120. Obsežne investicije industrije za razširjenje in povečanje svojih naprav, za kar se je samo iz obratnih dohodkov porabilo več ko dve milijardi Ks, so nadaljnji dokaz večje proizvodnje. Poleg tega so se ustanovila tudi številna nova podjetja. Vsi ti uspehi so bili doseženi kljub pomanjkanju nekaterih surovin, polizdelkov in pomožnih snovi. Tekstilna industrija in elektrarne so si pomagale s pridelovanjem nadomestnih snovi in sintetičnih surovin. Marsikater težave so se s tem mogle premagati.

Ta napredek slovaškega gospodarstva dokazuje, da ima slovaško ljudstvo trdno voljo po samostojnem državnem življenju. K vsem tem uspehom je mnogo pripomogla tudi Nemčija, ki je z nasveti in dejanji vedno rada prispevala Slovaški v pomoč.

Moskva protežira zlato

Pod tem naslovom piše »Südost-Echo«:

V dosedaj zelo neplodni debati med Anglijo in USA glede bodoče ureditve valutnega vprašanja so doble Združene države Severne Amerike tik pred sklicanjem nove valutne konference pomoč, in sicer od strani, od katere bi jo najmanj pričakovale, namreč od Sovjetske unije. In to na polju, kjer je ta pomoč tem bolj presenetljiva, namreč glede pomena zlata pri nameravani valutni reformi. Finančni svetovalec moskovske vlade profesor Varga je v reviji »Vojna in delavski razred« izjavil, da bi Moskva vsekakor pozdravila, če bi se čim več držav zopet vrnilo na zlato veljavno. To seveda ne bi pomenilo, da bi Sovjetska Rusija aktivno sodelovala pri mednarodni ureditvi valutnega vprašanja ali da bi v notranjosti države uvedla zlato veljavno. Nasprotno je izjavil profesor Varga, bi Sovjetska unija še nadalje vztrajala pri monopolni zunanjosti trgovini. Kakšen interes more torej imeti Moskva za zlato in trgovino? Odgovor na to vprašanje daje revija »Bankwirtschaft«, ki opozarja, da je Sovjetska Rusija v zadnjih letih svojo zlato proizvodnjo vedno bolj izpopolnjevala, da je samo zlata proizvodnja v Uralu prekosila

proizvodnjo v vseh drugih deželah razen proizvodnje v Južni Afriki. Številko o višini te proizvodnje sicer ni, toda na zadnjih medzavezniških konferencah se je cenila kapaciteta zlate proizvodnje v Sovjetski Rusiji na 12 do 13 milijonov un. Za to zlato nima sovjetska vlada interno nikake uporabne možnosti, pač pa je to zlato najbolj idealno izvozno blago, za katero bi mogla dobiti sovjetska vlada vsako poljubno uvozno blago, ne da bi se moralna politično vezati. Moskva ima torej prav vitalni interes za vzdrževanje zlate cene in mnoge možnosti bi izgubila, če bi zlato zaradi drugih pogodb izgubilo svojo mednarodno plačilno veljavno. Tako se ponavlja na gospodarskem polju to, kar se sedaj dogaja na političnem polju, da se namreč enako spremeno ko brezobjektno izkorisčajo od anglosaških zaveznikov tako poveličevana načela o demokraciji. Če pa se tako presoja izjava profesora Varga, potem ni sovjetsko naziranje pomoč za ameriške zagovornike zlate veljavne, temveč nova zadnega, ker je potem sporazum tem težji, ko pa na zlatu bogata država kot ena bočnih največjih trgovskih partnerjev noče priznati zlatu iste veljavne, ki bi jo imelo zlato povsod drugod.

Prijava zalog vžigalic in soli

Vsi trgovci in zadruge v Ljubljani se pozivajo, da do 10. februar 1944 prijavijo »Prevodu«, Novi trg št. 4-II., soba 14, pretehtano stanje zaloge soli in prešteo število škatel vžigalic po stanju 1. februar 1944, t. j. zaloge, preostale iz januarja 1944 za delitev v februarju 1944. Za napačne navedbe kazeni.

Pregled bolgarskega gospodarstva

»Südost-Echo« je takole orisal gospodarski položaj Bolgarije:

Kmetijstvo je dosegla v lastnem letu zadovoljive rezultate. Pridelek krušnega žita je bil po slabih letinah 1942. tako dober, da je bilo mogoče krušni obrok podvo-

jiti. Slab je bil pridelek koruze, krme pa so pridelali toliko, da je bo dovolj za bolgarsko živilorejo, ki je v zadnjih letih precej nazaovala. Pomanjkanje koruze se bo precej občutilo pri reji svinj in perutnine.

Uredništvo: Ljubljana, Gregorčičeva ulica 23. Tel. 25-52. Uprava: Gregorčičeva ul. 27. Tel. 47-61. Rokopisov na vratamo. Račun pri poštni hranilnici v Ljubljani št. 11.953.

Pridelek sadja in sočivja je bil tako dober, da bo precej ostalo za izvoz. Slabo so se obnesle tekstilne in oljnate rastline, med njimi najslabše bombaž in sončnice. Ker je Bolgrija slabo preskrbljena z živalskimi maščobami in so lani tudi kulture oljnati rastlin odrekle, upajo, da bo Nemčija letos pomagala z večjimi dobavami jedilnega olja. Razčaral je tudi pridelek tobaka, ki zavzema med agrarno proizvodnjo najvažnejše mesto v bolgarski zunanji trgovini. Tobačne nasade so lani precej povečali, namesto pričakovanih 80.000 do 90.000 ton pa so pridelali okrog 65.000 do 70.000 ton tobaka, ki pa je bil po kakovosti boljši kakor pridelek l. 1942., ki je znašal nekaj nad 60.000 ton.

V industriji je povečano primanjovanje surovin in indeks industrijske proizvodnje se je znižal na 148. V prejšnjih letih se je spremenjal takole: I. 1935. = 100, I. 1938. = 155, I. 1939. = 164, I. 1940. = 182, I. 1941. = 193, I. 1942. = 186. Proizvodnja se je nekoliko dvignila v keramični, papirni in električni industriji ter v kamnolomih, najbolj pa se je znižala proizvodnja kovinske in kemične industrije. Zaradi pičilnih pridelkov v l. 1942. se je znižala tudi proizvodnja živilske industrije, ki pa se utegne letos spet dvigniti, vedno bolj občutno pa je pomanjkanje surovin v tekstilni in usnjarski industriji.

Zunanja trgovina se razvija takole:

	izvoz	izvoz
	(1000 ton)	(1000 ton)
1938	382	500
1939	389	543
1940	382	995
1941	458	459
1942	535	521
1943 (od jan. do avg.)	409	418

Uvoz se je povečal po količini od l. 1941., po vrednosti pa že od l. 1940. Surovin se uvaža sicer vedno manj, povečal pa se je uvoz strojev in raznih industrijskih izdelkov. Pri izvozu so se vedno na prvem mestu tobak, sadje in zdravilne rastline. Največji trgovinski partner Bolgrije je Nemčija, Italija pa nadomeščajo zdaj kot odjemalci sosedne in neutralne države.

V notranji trgovini se občuti pomanjkanje blaga, zaradi zvišanja cen pa je po vrednosti notranji trgovinski promet prej večji kakor pa manjši.

Zvišanje cen je razvidno iz naslednjega pregleda:

leto	izvozno blago	izvozno blago	v notranji trgovini
1939	100.0	100.0	100.0
1942	181.6	175.1	190.3
1943 jan.	203.0	178.4	220.2
1943 avg.	233.3	183.9	248.7

